

General de Centres de data 8 de març de 2002, DOGV 4210, de 14/03/2002, en el que a més se sol·licite la no aplicació, tant de la Resolució recoregada, com de l'Orde de 25/02/2002, DOGV 4203, de 05/03/2002, que suprimix les dos unitats de primer cicle d'ESO al col·legi La Moreria, fins que els tribunals resolguen sobre el mateix. És a dir mantindre la situació del curs 2001-2002, quant a unitats del centre de la nostra localitat i l'adscripció del segon cicle d'ESO a l'IES de Sant Mateu".

Paral·lelament, com a mesura de pressió a l'administració autonòmica i perquè el procés entrava en la via judicial, es demana als pares dels alumnes que han d'abandonar el col·legi en virtut d'estes disposicions legals, que no formalitzen la matrícula dels seus fills en cap IES fins al setembre, per tal conèixer la resolució final.

Inútil proposta, baixant les escales de la Caixa Rural, on se celebrava l'assemblea, ja hi havia qui **omplia els papers de la matrícula.**

I és que nosaltres no som com Atzeneta o com ara Lucena del Cid. Les decisions de la majoria, si esta no té força de coacció, no servixen de molt. La unió no és un signe d'identitat de la gent del nostre poble.

Amb això va començar una divisió, no sols entre els pares, sinó també entre els propis alumnes de "La Moreria". Una divisió que a partir de llavors ha estat present en tot moment en la nostra associació.

Una altra proposta que va sorgir d'esta assemblea va ser la que va formular Joaquín Tomás Calaceit. Calia buscar alternatives perquè els xiquets de 12 i 13 anys continuaren estudiant a les Coves i la que es va oferir va ser la de buscar la construcció d'un centre de secundària privat, públic o com fóra en la nostra localitat.

Amb aquest fi es va constituir una comissió que van integrar VICENTE BARREDA MIRALLES, JUAN ZARAGOZÁ JULIÁN, ISMAEL FABREGAT ROCA, JOSÉ LUIS BELTRÁN EROLES i la Directora del Col·legi ELENA DOÑATE RODRÍGUEZ, a més de l'esmentat Ximo Calaceit i representants de la Junta Directiva de l'Associació.

També com a mesures de pressió es va acordar col·locar dues pancartes, una a cada costat del pont que creua la carretera CV-10, en el seu pas pel nostre municipi, es van fer manifestacions de la gent del poble que Canal 9 després de filmar-les no les va emetre, es van arreplegar firmes per a recolzar els acords

d'esta assemblea general i enviar notes de premsa als periòdics provincials per a mostrar el nostre desacord amb la decisió de Conselleria.

Tampoc vam tindre massa sort amb això de les firmes. Una confusió o una mala interpretació del text de la firma tornava a mostrar les divisions que hi havia dins de l'associació a l'hora de triar IES per als nostres fills.

En compliment dels acords de l'assemblea general es va interposar recurs d'alçada davant del Conseller d'Educació, per esgotar la via administrativa, prèvia a la via judicial.

Com era d'esperar el recurs d'alçada no va ser contestat en termini i per descomptat quan va arribar la resposta, esta no era una altra que desestimar-lo.

Però en termini legal es va interposar el recurs contenciós administratiu davant de la Sala d'Allò Contenciós del Tribunal Superior de Justícia de la Comunitat Valenciana i a esperar.

I esta espera va ser tensa i llarga per a tots, el mes d'agost és inhàbil per a assumptes civils i nosaltres no podríem esperar més enllà de primers de setembre per a poder matricular els alumnes d'ESO en algun institut.

Finalment a primers de setembre la Sala dicta la interlocutòria que estima el recurs interposat i no sols això, ens adscriu provisionalment a l'IES de Sant Mateu, atenent allò que s'ha sol·licitat en el mateix, fins que es resolga definitivament este recurs, mesos després.

I tot això a pesar que els lletrats de Conselleria havien contestat el nostre recurs, això sí, amb unes al·legacions plenes de tecnicismes jurídics però que no rebatiem cap dels motius de fons que van motivar la seua interposició.

El Jutjat, d'entrada, ens donava la raó.

Amb el poc de temps que ens quedava intentem una última negociació amb la Conselleria. Vam sol·licitar que mentres el recurs no es resolguera definitivament els xiquets de les Coves pogueren continuar cursant el primer cicle d'ESO en la seua localitat, amb la intenció de no dividir més als cursos que havien d'abandonar la nostra escola, perquè alguns optaven pel la Vall d'Alba i altres, la majoria, per Sant Mateu. La Conselleria ens va assenyalar que no tots els pares pensarien el mateix perquè alguns d'ells ja havien formalitzat la matrícula en el de la Vall d'Alba i no va accedir al que li demanàvem.